

Bruxelles, den 19. november 2025
(OR. en)

15639/25

**Interinstitutionel sag:
2025/0366 (NLE)**

**ANTIDISCRIM 109
COCON 68
COHOM 168
COPEN 353
DROIPEN 140
EDUC 456
FREMP 341
JAI 1720
MIGR 433
SOC 783
STATIS 89**

FØLGESKRIVELSE

---

fra: Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen

til: Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

---

Vedr.: Forslag til
RÅDETS AFGØRELSE
om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 19. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, til henstillingerne og konklusionerne rettet til visse deltagende stater om deres implementering af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement

---

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2025) 712 final.

Bilag: COM(2025) 712 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 19.11.2025
COM(2025) 712 final

2025/0366 (NLE)

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 19. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, til henstillingerne og konklusionerne rettet til visse deltagende stater om deres implementering af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement

BEGRUNDELSE

1. FORSLAGETS GENSTAND

Dette forslag vedrører afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 19. møde den 11. december 2025 i Komitéen af Kontraherende Parter ("Komitéen") i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("Istanbulkonventionen" eller "konventionen") i forbindelse med den planlagte vedtagelse af otte udkast til henstillinger og et udkast til konklusioner rettet til ni parter om deres implementering af konventionen.

2. BAGGRUND FOR FORSLAGET

2.1. Istanbulkonventionen

Istanbulkonventionen indeholder et omfattende og ensartet sæt regler, der skal forebygge og bekæmpe vold mod kvinder og vold i hjemmet i og uden for Europa. Konventionen trådte i kraft den 1. august 2014.

EU undertegnede konventionen i juni 2017 og afsluttede tiltrædelsesproceduren med deponering af to godkendelsesinstrumenter den 28. juni 2023, hvorved konventionen trådte i kraft for EU den 1. oktober 2023. EU har tiltrådt konventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, nemlig spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning¹ og spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement². Alle EU-medlemsstater har undertegnet konventionen, og 22 har ratificeret den³.

2.2. Komitéen af Kontraherende Parter

Komitéen⁴ består af repræsentanter for de stater, der er part i konventionen. Parterne skal bestræbe sig på at udnævne deres repræsentanter blandt eksperter af højeste rang inden for forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet⁵. Komitéens opgaver er opført i forretningsordenens regel 1⁶. Den 1. oktober 2023 blev EU part i Istanbulkonventionen og dermed medlem af Komitéen (konventionens artikel 67, stk. 1).

2.3. Istanbulkonventionens overvågningsmekanisme

Ved Istanbulkonventionen oprettes der en særlig overvågningsmekanisme, der skal sikre, at parterne implementerer konventionens bestemmelser korrekt⁷. Formålet er at vurdere,

---

¹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ Ratificeringsstatus pr. 12.11.2025: AT (2013), BE (2016), CY (2017), DE (2017), DK (2014), IE (2019), EL (2018), ES (2014), EE (2017), FI (2015), FR (2014), HR (2018), IT (2013), LU (2018), MT (2014), NL (2015), PL (2015), PT (2013), RO (2016), SI (2015), SV (2014) og LV (2023).

⁴ [Committee of the Parties - Istanbul Convention Action against violence against women and domestic violence \(coe.int\)](http://www.coe.int) (foreligger ikke på dansk).

⁵ Regel 2.1.b i forretningsordenen for Komitéen af Kontraherende Parter.

⁶ Dokument IC-CP(2015)2, vedtaget den 4. maj 2015.

⁷ Istanbulkonventionens artikel 1, stk. 2.

hvordan konventionen implementeres i praksis, og at give parterne retningslinjer. Overvågningsmekanismen består af to særskilte, men indbyrdes forbundne organer: et uafhængigt ekspertorgan (ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet - "GREVIO") og Komitéen.

GREVIO er en uafhængig ekspertgruppe, der har til opgave at overvåge implementeringen af Istanbulkonventionen for hvert enkelt land i overensstemmelse med konventionens artikel 66, stk. 1. Overvågningsproceduren er beskrevet i konventionens artikel 68. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 1, skal nye parter (på grundlag af et spørgeskema udarbejdet af GREVIO) forelægge en rapport med nærmere oplysninger om de lovgivningsmæssige og andre foranstaltninger, der er truffet for at give konventionen virkning. GREVIO udarbejder en rapport om de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet for at implementere konventionen, og fremsætter forslag til, hvordan den pågældende part kan løse de problemer, der er blevet konstateret⁸.

På grundlag af GREVIO's rapporter kan Komitéen, jf. konventionens artikel 68, stk. 12, vedtage henstillinger til den pågældende part vedrørende de foranstaltninger, der skal træffes for at implementere konventionen, og fastsætte en dato for, hvornår parten skal fremsende et svar om implementeringen af henstillingerne. På grundlag af denne bestemmelse har Komitéen vedtaget henstillinger til parterne, hvori der skelnes mellem foranstaltninger, der skal træffes så hurtigt som muligt, med et krav om at rapportere tilbage inden for en periode på tre år, og foranstaltninger, der, selv om de er vigtige, ikke har samme hastende karakter. Ved udgangen af perioden på tre år skal parten meddele Komitéen, hvilke fremskridt der er gjort med at efterleve de henstillinger, der blev rettet til den. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger udarbejder sekretariatet for Komitéen⁹ for hver part, der har været genstand for en overvågning, konklusionerne om efterlevelsen af henstillingerne, som vedtages af Komitéen.

Da basisevalueringsproceduren er afsluttet for næsten alle parter, besluttede GREVIO i slutningen af 2022 at gå videre til næste fase i evalueringen. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 3, opdeles GREVIO's evalueringsprocedurer efter basisevalueringen i runder (tematiske evalueringsrunder). Den første tematiske evalueringsrunde har titlen "Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice" (opbygning af tillid gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed) og løber fra 2023 til 2031. Basisevalueringen omfattede ca. 60 artikler i Istanbulkonventionen, og den nye tematiske evalueringsprocedure omhandler 20 artikler, nemlig artikel 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 og 56. Disse artikler fastsætter standarder for retshåndhavende myndigheder, strafferetlige aktører, tilvejebringelse af generelle og specialiserede støttetilbud til ofre og en overordnet offercentreret tilgang. Målet er at give en mere detaljeret vurdering af disse områder med fokus på de fremskridt, der er opnået med hensyn til hver artikel. Komitéen vedtog på sit møde i december 2024 en afgørelse om de henstillinger, der skal vedtages af Komitéen af Kontraherende Parter i lyset af GREVIO's rapporter, der blev vedtaget som led i den første tematiske evalueringsrunde¹⁰.

Hidtil har det været Komitéens praksis at vedtage henstillinger og konklusioner på grundlag af konsensus på dens møder, som finder sted efter anmodning¹¹ fra en tredjedel af parterne og

---

⁸ Istanbulkonventionens artikel 68, stk. 10.

⁹ Den gældende procedure for overvågning af efterlevelsen og rapportering er fastlagt i "Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties", som blev vedtaget af Komitéen den 13. april 2021, IC-CP/Inf(2021)2 (foreligger ikke på dansk).

¹⁰ Findes i dokument IC-CP(2024)10 rev.

¹¹ Konventionens artikel 67, stk. 2.

formanden for Komitéen af Kontraherende Parter eller generalsekretæren normalt to gange om året.

2.4. De retsakter, der skal vedtages af Komitéen af Kontraherende Parter

Den 11. december 2025 skal Komitéen på sit 19. møde ifølge planen tage stilling til vedtagelsen af otte udkast til henstillinger (et baseret på basisevalueringen og syv baseret på den første tematiske evalueringsrunde) samt en konklusion (henholdsvis "udkast til henstillinger og udkast til konklusioner", tilsammen "de påtænkte retsakter"):

- (1) Henstilling om Det Forenede Kongeriges implementering af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)22prov
- (2) Henstillinger om Andorras styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)23prov
- (3) Henstillinger om Belgiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)24revprov
- (4) Henstillinger om Frankrigs styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)25prov
- (5) Henstillinger om Italiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)26prov
- (6) Henstillinger om Nederlandenes styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)27prov
- (7) Henstillinger om Portugals styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument [IC-CP(2025)28prov]
- (8) Henstillinger om Serbiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)29prov samt
- (9) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Polen vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2025)30prov.

3. DEN HOLDNING, DER SKAL INDTAGES PÅ UNIONENS VEGNE

De påtænkte retsakter vedrører gennemførelsen af konventionens bestemmelser vedrørende retligt samarbejde i straffesager såsom spørgsmål vedrørende beskyttelse af ofre og støtte til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet samt konventionens bestemmelser om asyl og nonrefoulement. Disse spørgsmål er omfattet af EU-retten, navnlig direktivet om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet¹², direktivet om ofres rettigheder¹³, forordningen om

---

¹² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1385 af 14. maj 2024 om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (EUT L, 2024/1385, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/o>).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj>).

asylproceduren¹⁴, direktivet om modtagelsesforhold¹⁵ og direktivet om familiesammenføring¹⁶. De er omfattet af EU's enekompetence, for så vidt som de relevante bestemmelser i konventionen kan berøre fælles regler eller ændre deres rækkevidde, jf. artikel 3, stk. 2, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. De påtænkte retsakter vil kunne påvirke indholdet af EU-retten, eftersom de kan få indflydelse på, hvordan relevante bestemmelser i konventionen skal fortolkes i fremtiden, og derfor bør den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement, fastlægges.

Udkastene til henstillinger og konklusioner om spørgsmål, der hører under Unionens kompetence, er i overensstemmelse med Unionens mål og politikker på området retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og giver ikke anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten. Det foreslås derfor, at Unionen ikke gør indsigelse mod vedtagelsen af udkastene til henstillinger og konklusioner på Komitéens 19. møde.

4. RETSGRUNDLAG

4.1. Proceduremæssigt retsgrundlag

4.1.1. Principper

I henhold til artikel 218, stk. 9, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) vedtager Rådet afgørelser om "fastlæggelse af, hvilke holdninger der skal indtages på Unionens vegne i et organ nedsat ved en aftale, når dette organ skal vedtage retsakter, der har retsvirkninger, bortset fra retsakter, der supplerer eller ændrer den institutionelle ramme for aftalen".

Begrebet "retsakter, der har retsvirkninger" omfatter retsakter, der har retsvirkninger i medfør af de folkeretlige regler, der gælder for det pågældende organ. Det omfatter også instrumenter, der ikke har bindende virkning i henhold til folkeretten, men som "vil kunne få afgørende indflydelse på indholdet af de regler, der vedtages af EU-lovgiver"¹⁷.

4.1.2. Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde

Komitéen er et organ, der er nedsat ved Istanbulkonventionen. De påtænkte retsakter, som Komitéen skal vedtage, er retsakter, der har retsvirkninger. De påtænkte retsakter vil kunne påvirke EU-rettens indhold, fordi de kan få indflydelse på, hvordan de relevante bestemmelser i Istanbulkonventionen vil blive fortolket i fremtiden. Det proceduremæssige retsgrundlag for den foreslåede afgørelse er derfor artikel 218, stk. 9, i TEUF.

4.2. Materielt retsgrundlag

4.2.1. Principper

Det materielle retsgrundlag for en afgørelse i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF afhænger hovedsagelig af formålet med og indholdet af den påtænkte retsakt, hvortil der skal indtages

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

¹⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

¹⁶ Direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

¹⁷ Domstolens dom af 7. oktober 2014, Tyskland mod Rådet, sag C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, præmis 61-64.

en holdning på Unionens vegne. Hvis den påtænkte retsakt har et dobbelt formål eller består af to elementer, og det ene af disse formål eller elementer kan bestemmes som det primære, mens det andet kun er sekundært, skal den afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, have et enkelt materielt retsgrundlag, nemlig det, der kræves af det primære eller fremherskende formål eller element.

Hvis den påtænkte retsakt samtidigt har flere formål eller elementer, der er uadskilleligt forbundne, uden at det ene er sekundært i forhold til det andet, skal det materielle retsgrundlag for en afgørelse, der vedtages i henhold til artikel 218, stk. 9, i TEUF, undtagelsesvis omfatte de dertil svarende forskellige retsgrundlag.

4.2.2. *Princippernes anvendelse på det foreliggende tilfælde*

Hvad angår det materielle retsgrundlag har EU tiltrådt Istanbulkonventionen for så vidt angår spørgsmål, der henhører under Unionens enekompetence, nemlig spørgsmål vedrørende Unionens institutioner og offentlige forvaltning¹⁸ og spørgsmål vedrørende samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement¹⁹. EU's tiltrædelse af Istanbulkonventionen blev opdelt i to adskilte rådsafgørelser for at tage hensyn til Danmarks og Irlands særlige stilling med hensyn til afsnit V i TEUF. Afgørelsen om fastlæggelse af den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen, skal derfor også opdeles i to afgørelser, når de relevante henstillinger eller konklusioner vedrører begge spørgsmål.

De påtænkte retsakter forfølger mål og har elementer på området retligt samarbejde i straffesager (artikel 82, stk. 2, og artikel 84 i TEUF) samt asyl og nonrefoulement (artikel 78, stk. 2, i TEUF). De hænger uløseligt sammen og er sidestillede. Det materielle retsgrundlag for den foreslåede afgørelse omfatter derfor følgende bestemmelser: Artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 84 i TEUF.

4.3. **Konklusion**

Retsgrundlaget for den foreslåede afgørelse bør være artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 84 sammenholdt med artikel 218, stk. 9, i TEUF.

---

¹⁸ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

¹⁹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

Forslag til

RÅDETS AFGØRELSE

om den holdning, der skal indtages på Den Europæiske Unions vegne på det 19. møde i Komitéen af Kontraherende Parter i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, til henstillingerne og konklusionerne rettet til visse deltagende stater om deres implementering af nævnte konvention for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, artikel 82, stk. 2, og artikel 84 sammenholdt med artikel 218, stk. 9,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet ("konventionen") blev indgået af Unionen i medfør af Rådets afgørelse (EU) 2023/1075²⁰ for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning og ved Rådets afgørelse (EU) 2023/1076²¹ for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement, for så vidt som disse spørgsmål falder ind under Unionens enekompetence, og trådte i kraft for Unionen den 1. oktober 2023.
- (2) I henhold til konventionens artikel 66, stk. 1, skal ekspertgruppen for indsatsen mod vold mod kvinder og vold i hjemmet ("GREVIO") overvåge konventionens parter ("parternes") gennemførelse af konventionen. I henhold til konventionens artikel 68, stk. 11, skal GREVIO vedtage sin rapport og sine konklusioner vedrørende de foranstaltninger, som den pågældende part har truffet med henblik på implementering af konventionens bestemmelser.
- (3) Komitéen af Kontraherende Parter ("Komitéen") kan vedtage henstillinger til den pågældende part, jf. konventionens artikel 68, stk. 12, på grundlag af GREVIO's rapport og konklusioner. I sådanne henstillinger skal der skelnes mellem foranstaltninger, som skal træffes så hurtigt som muligt, med et krav om inden for en periode på tre år at meddele Komitéen, hvilke foranstaltninger der er truffet i denne

---

²⁰ Rådets afgørelse (EU) 2023/1075 af 1. juni 2023 om indgåelse på Den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår Unionens institutioner og offentlige forvaltning (EUT L 143 I af 2.6.2023, s. 1), [Afgørelse - 2023/1075 - DA - EUR-Lex](#).

²¹ Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 af 1. juni 2023 om indgåelse på den Europæiske Unions vegne af Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement (EUT L 143 I, 2.6.2023, s. 4, [Afgørelse - 2023/1076 - DA - EUR-Lex](#)).

henseende, og foranstaltninger, der, selv om de er vigtige, ikke har samme hastende karakter. Ved udgangen af treårsperioden skal parten oplyse Komitéen, hvilke foranstaltninger der er truffet inden for ti specifikke områder af konventionen. På grundlag af disse oplysninger og eventuelle yderligere oplysninger skal Komitéen vedtage konklusioner, som er udarbejdet af Komitéens sekretariat, om gennemførelsen af henstillingerne.

- (4) I henhold til konventionens artikel 68, stk. 3, opdeles evalueringsprocedurerne efter GREVIO's indledende basisevaluering i runder ("tematiske evalueringsrunder"). Den første tematiske evalueringsrunde har titlen "Building Trust by Delivering Support, Protection and Justice" (opbygning af tillid gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed) og omfatter 20 artikler i konventionen, nemlig artikel 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 og 56. Komitéen vedtog på sit 17. møde den 17. december 2024 en afgørelse om de henstillinger, der skal vedtages af Komitéen i lyset af GREVIO's rapporter, der blev vedtaget som led i den første tematiske evalueringsrunde, jf. dokument IC-CP(2024)10 rev.
- (5) Komitéen forventes på sit 19. møde den 11. december 2025 at vedtage følgende udkast til henstillinger (et baseret på basisevalueringsrunden og syv baseret på den første tematiske evalueringsrunde) og udkast til konklusioner om ni parter gennemførelse af konventionen (henholdsvis "udkast til henstillinger" og "udkast til konklusioner", og under ét "de påtænkte retsakter"):
  - (1) Henstilling om Det Forenede Kongeriges implementering af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)22prov
  - (2) Henstillinger om Andorras styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)23prov
  - (3) Henstillinger om Belgiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)24revprov
  - (4) Henstillinger om Frankrigs styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)25prov
  - (5) Henstillinger om Italiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)26prov]
  - (6) Henstillinger om Nederlandenes styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)27prov
  - (7) Henstillinger om Portugals styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)28prov
  - (8) Henstillinger om Serbiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)29prov samt
  - (9) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Polen vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2025)30prov.

- (6) De påtænkte retsakter vedrører parternes implementering af konventionens bestemmelser vedrørende retligt samarbejde i straffesager, såsom spørgsmål vedrørende beskyttelse af og støtte til ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet. Udkastene til henstillinger og konklusioner vedrører også gennemførelsen af konventionens bestemmelser vedrørende asyl og nonrefoulement. Disse spørgsmål er omfattet af EU-retten, navnlig Rådets direktiv 2003/86/EF²², Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU²³, (EU) 2024/1346²⁴ og (EU) 2024/1385²⁵, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348²⁶. De påtænkte retsakter vil have retsvirkninger, eftersom de vil kunne yde afgørende indflydelse på EU-rettens indhold, idet de kan påvirke den fremtidige fortolkning af konventionens relevante bestemmelser. Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne i Komitéen for så vidt angår spørgsmål vedrørende retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement, bør derfor fastlægges.
- (7) Det bør bemærkes, at henstillinger vedrørende visse af konventionens artikler kun delvist er omfattet af Unionens kompetence. Hvad angår de pågældende artikler bør denne afgørelse således ikke berøre medlemsstaternes kompetence, f.eks.: bør denne afgørelse hvad angår henstillingerne vedrørende konventionens artikel 49 og 50 ikke berøre medlemsstaternes kompetence med hensyn til den interne tilrettelæggelse og forvaltning af deres retssystemer; bør denne afgørelse hvad angår henstillingerne vedrørende konventionens artikel 11 og 20 ikke berøre medlemsstaternes kompetence med hensyn til tilrettelæggelsen og ydelsen af sundhedstjenester og lægehjælp; bør denne afgørelse hvad angår henstillingerne vedrørende konventionens artikel 14 ikke berøre medlemsstaternes kompetence med hensyn til undervisningsindholdet og tilrettelæggelsen af uddannelsessystemer, og hvad angår henstillingerne vedrørende konventionens artikel 31 bør denne afgørelse ikke berøre medlemsstaternes kompetence på det familieretlige område.
- (8) For så vidt angår Det Forenede Kongerige omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at harmonisere de gældende retlige definitioner i overensstemmelse med konventionen (konventionens artikel 3); at sikre, at bestemmelserne i Istanbulkonventionen gennemføres uden diskrimination, og indarbejde perspektiver og behov hos kvinder, der udsættes for intersektionel diskrimination, i politikker (konventionens artikel 4); at sikre, at der stilles de nødvendige og bæredygtige ressourcer til rådighed for alle politikker, der har til formål at bekæmpe vold mod kvinder, samt bæredygtige midler til relevante civilsamfundsorganisationer (konventionens artikel 8); at styrke anerkendelsen af og

---

²² Rådets direktiv 2003/86/EF af 22. september 2003 om ret til familiesammenføring (EUT L 251 af 3.10.2003, s. 12, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2012/29/EU af 25. oktober 2012 om minimumsstandarder for ofre for kriminalitet med hensyn til rettigheder, støtte og beskyttelse og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2001/220/RIA (EUT L 315 af 14.11.2012, s. 57, <http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/OJ>).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, 2024/1346, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/OJ>).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1385 af 14. maj 2024 om bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet (EUT L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj>).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

støtten til civilsamfundsorganisationer (konventionens artikel 9); at udstyre de nationale koordineringsorganer med de nødvendige mandater og kompetencer og sikre, at politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder koordineres og implementeres, og at der på grundlag af relevante data foretages en uafhængig overvågning og evaluering af dem (konventionens artikel 10); at harmonisere dataindsamlingsystemer og sikre systematisk indsamling af opdelte data om vold mod kvinder (konventionens artikel 11); at sikre uddannelse til relevante fagfolk i, hvordan man reagerer hensigtsmæssigt på og efterforsker vold mod kvinder (konventionens artikel 15); at fjerne forhindringer for at få adgang til generelle støttetilbud (konventionens artikel 20); at sikre tilstrækkeligt bemandede og ressourcestærke specialiserede støttetilbud til alle ofre, og øge antallet af og kapaciteten i krisecentre for ofre for vold mod kvinder og vold i hjemmet (konventionens artikel 22 og 23); at sikre, at vold mod et barn kan betragtes som en skærpende omstændighed uanset gerningsmandens forhold til barnet (konventionens artikel 46); at mindske sekundær viktimitisering ved at sikre, at de personer, der efterforsker og retsforfølger voldshandlinger mod kvinder, har den fornødne ekspertise på området, og sikre, at sager behandles effektivt uden ophold (konventionens artikel 50); at sikre indførelse og gennemførelse af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, hvis det er nødvendigt (konventionens artikel 52); og sikre, at alle kvinder og piger i løbet af asylproceduren har adgang til passende og sikker indkvartering, og at der er kønssensitive standarder i modtagelsesfaciliteter (konventionens artikel 60). Da udkastet til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (9) For så vidt angår Andorra omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at udarbejde en langsigtet og omfattende strategi for forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, der er omfattet af konventionen; at sikre, at kvinderettighedsorganisationer inddrages fuldt ud i politikudformningen, og at disse politikker regelmæssigt vurderes på grundlag af detaljerede indikatorer (artikel 7); at sikre, at ikkestatslige kvinderettighedsorganisationer får tilstrækkelig støtte og tid til at udføre de opgaver, de er betroet (artikel 8); fortsat at udvide indsamlingen af opdelte data om alle de former for vold, der er omfattet af Istanbulkonventionen, og sikre, at der findes fuldstændige data om retsafgørelser vedrørende vold mod kvinder og vold i hjemmet (artikel 11); at udvide forebyggelseskampagner til alle former for vold, der er omfattet af Istanbulkonventionen (konventionens artikel 12); at sikre tilstrækkelige menneskelige ressourcer og at fagfolk, der arbejder med programmer for gerningsmænd, har de nødvendige kvalifikationer, og indføre et særligt program for gerningsmænd til seksuel vold (artikel 16); at sikre, at særlige støttetilbud opfylder ofrenes behov, og at kvindelige migranter, flygtninge og asylansøgere har fuld adgang til disse tilbud (artikel 22 og 60); at gøre en indsats for at forbedre politioperationer ved at tage hensyn til alle former for vold mod kvinder, der er omfattet af Istanbulkonventionen, og skabe øget opmærksomhed blandt de relevante fagfolk (artikel 49 og 50); at træffe foranstaltninger til at sikre, at alle interessenter regelmæssigt foretager risikovurderinger for alle former for vold, der er omfattet af konventionen (artikel 51); at sikre, at afgørelser om øjeblikkelig bortvisning kan træffes uden ophold i tilfælde af umiddelbar fare, og indføre et klart regelkompleks, der garanterer korrekt forvaltning af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning (artikel 52); og sikre, at ofre for alle former for vold, der er omfattet af konventionen, kan

drage fordel af afgørelser om beskyttelse, og at overtrædelser straffes (artikel 53). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (10) For så vidt angår Belgien omfatter udkastet til henstilling om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre bedre sammenhæng mellem politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder på de forskellige myndighedsniveauer i landet (konventionens artikel 7); at sikre, at indsamlede data opdeles, og at indsamlingen af data harmoniseres (konventionens artikel 11); at sikre, at der oplyses om begrebet frivilligt samtykke i seksuelle forhold (konventionens artikel 14); at indføre grund- og efteruddannelse for al retshåndhævelsespersonale og alle relevante sundhedsprofessionelle og vedtage og udbrede kvalitetsstandarder for uddannelseskurser (konventionens artikel 15); at øge støtten til kvindelige voldsopofres restitution og økonomiske uafhængighed ved hjælp af relevante foranstaltninger og indføre standardiserede plejemuligheder i sundhedssektoren for at sikre, at ofre opdages og henvises til de rette specialiserede støttetilbud (konventionens artikel 20); at øge antallet af krisecentre for kvinder og sikre, at de har den fornødne kapacitet, og at gebyret ikke er en hindring for at benytte dem, samt oprette en landsdækkende hjælpelinje, der fungerer som ét kontaktpunkt for alle ofre (konventionens artikel 22); at sikre, at overvågede besøgsfaciliteter giver sikkerhed for børn og deres mødre, og forhindre sekundær viktimering (konventionens artikel 31); at sikre effektivitet, at sørge for, at anklagemyndigheden prioriterer disse sager og anvender en kønsbaseret og offercentreret forståelse af vold mod kvinder, at sikre, at der er effektive garantier for, at der ikke gøres u hensigtsmæssig brug af mægling, og at træffe foranstaltninger til at forhindre skævheder i den retlige reaktion på alle tilfælde af vold mod kvinder (konventionens artikel 49 og 50); at fjerne hindringer for anvendelsen af afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, beskyttelse og tilhold, at sikre, at sådanne afgørelser er tilgængelige for alle ofre, og at der kan gøres brug af dem uafhængigt af andre procedurer (konventionens artikel 52 og 53); og at evaluere gennemførelsen af gældende beskyttelsesforanstaltninger og sikre, at alle de foranstaltninger, der er truffet, gennemføres i praksis for ofre for alle former for vold, der er omfattet af konventionen (konventionens artikel 56). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (11) For så vidt angår Frankrig omfatter udkastet til henstillinger om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at udarbejde en langsigtet overordnet strategi for at forhindre og bekæmpe alle de former for vold mod kvinder, der er omfattet af konventionen, og sikre, at det organ, der koordinerer politikkerne til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder, tildeles de nødvendige ressourcer; at sikre, at kvinderettighedsorganisationer inddrages fuldt ud i politikudformningen, og at disse politikker regelmæssigt vurderes på grundlag af forud definerede indikatorer (konventionens artikel 3 og 7); fortsat at gøre en indsats for at sikre tilstrækkelige midler til politikker til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder og sikre, at kvinderettighedsorganisationer har tilstrækkelige og stabile finansielle ressourcer til at udføre deres arbejde (konventionens artikel 8); at sikre, at data, der indsamles af retsvæsenet, opdeles (konventionens artikel 11); at forbedre indsatsen og vurdere virkningen af de foranstaltninger, der træffes som led i primær forebyggelse (konventionens artikel 12); at sikre, at alle fagfolk, der har kontakt med

ofre og gerningsmænd, får undervisning i de forskellige former for vold mod kvinder, og at undervisningen vurderes (konventionens artikel 15); at vedtage og gennemføre minimumsstandarder for programmer for gerningsmænd til vold og vurdere deres virkning (konventionens artikel 16); at sikre, at der oprettes koordineringsorganer i hele landet, og at de centrale kontaktpunkter, der er indført for at yde støtte til kvindelige ofre, involverer alle relevante organer (konventionens artikel 18); at sikre, at alle kvindelige ofre for vold har adgang til en retsmedicinsk undersøgelse og muligheden for at sikre bevismateriale, og at træffe yderligere foranstaltninger til at forebygge og bekæmpe vold mod kvinder med handicap (konventionens artikel 20); at sikre, at der findes specialiseret støtte i hele landet, herunder til kvindelige ofre for vold og deres børn, som bor på krisecentre, og at sådanne tjenester reagerer på den digitale dimension af vold mod kvinder (konventionens artikel 22); at tilbyde ofre for seksuel vold lægelig pleje, traumestøtte, retsmedicinske undersøgelser og psykologhjælp (konventionens artikel 25); at sikre ofrenes og deres børns sikkerhed, når der træffes afgørelse om forældremyndighed og samværsret, ved at udvide anvendelsen af foranstaltninger til styrkelse af samarbejdet mellem civil- og straffedomstole og sikre, at der er faciliteter nok til at overvågede besøg (konventionens artikel 31); at styrke de foranstaltninger, der er truffet for at tilskynde kvindelige ofre for alle former for vold, der er omfattet af Istanbulkonventionen, til at anmelde volden, og sikre, at der er tilstrækkelige modtagelses- og støttetjenester; at træffe foranstaltninger til at sikre, at flere sager om seksuel vold når til det stadi, hvor de bliver retsforfulgt, og fortsætte bestræbelserne på at sikre en passende retlig reaktion på alle former for vold mod kvinder (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at der systematisk foretages risikovurderinger i sager om vold mod kvinder (konventionens artikel 51); i højere grad at gøre brug af afgørelser om beskyttelse og sikre, at overtrædelser straffes (konventionens artikel 53); og at begrænse den sekundære viktimisering, som kvindelige ofre for vold kan blive udsat for under retssagen (konventionens artikel 56). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (12) For så vidt angår Italien omfatter udkastet til henstillinger om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at indføre definitioner af vold i hjemmet og vold mod kvinder, der stemmer overens med artikel 3, for at sikre en fælles anvendelse af disse begreber (konventionens artikel 3), at sikre, at den nationale handlingsplan om vold mod kvinder omhandler alle former for vold mod kvinder og understøttes af en tidsplan, finansielle ressourcer og indikatorer til måling af fremskridt; at sikre en effektiv høring af civilsamfundet og en bedre koordinering af gennemførelsen af de relevante politikker (konventionens artikel 7); at sikre bæredygtig og langsigtet finansiering til alle politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og sørge for, at krisecentrene råder over tilstrækkelig og bæredygtig finansiering (konventionens artikel 8); at sikre, at alle relevante interessenter indsamler og opdeler data, og at indsamlingen af data harmoniseres (konventionens artikel 11); at sikre, at der undervises i begrebet frivilligt samtykke i seksuelle forhold (konventionens artikel 14); at indføre grund- og efteruddannelse om alle former for vold mod kvinder for alle relevante fagfolk (konventionens artikel 15); at øge antallet af krisecentre og deres kapacitet og sikre en jævn geografisk fordeling af dem og at alle ofre kan huses, sikre, at ofre for kvindelig kønslemlæstelse har adgang til støtte på hjælpelinjer, og sikre, at psykologisk rådgivning til børn, der udsættes for vold i hjemmet eller andre former for vold mod kvinder, ikke kræver begge forældres

godkendelse (konventionens artikel 22, 23, 24 og 26); at sørge for sikre lokaler til overvågede besøg med støtte fra fagfolk, der har den fornødne uddannelse på området vold i hjemmet (artikel 31); at sikre, at tjenester for genoprettende retfærdighed i tilfælde, hvor der er tale om ofre inden for rammerne af Istanbulkonventionens anvendelsesområde, benyttes med forsigtighed og baseres på ofrets frie og informerede samtykke (konventionens artikel 48); at sikre, at de retshåndhævende myndigheder reagerer rettidigt og effektivt på anmeldelser af enhver form for vold mod kvinder og foretager effektiv efterforskning og retsforfølgelse i sådanne sager (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at der for alle ofre for alle former for vold mod kvinder systematisk foretages risikovurderinger, der bygger på manualer og retningslinjer, og at der ses på behovet for, at børn og de risici, de udsættes for, indgår i vurderingen (konventionens artikel 51); og at sikre, at der i praksis træffes afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, når det er nødvendigt, at de overvåges, og at der sættes ind, hvis de overtrædes, samt at børn er omfattet af afgørelser om bortvisning eller tilhold (konventionens artikel 52 og 53). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (13) For så vidt angår Nederlandene omfatter udkastet til henstillinger om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre, at definitioner i politiske oplæg afspejler det forhold, at vold i hjemmet i uforholdsmæssig grad rammer kvinder, og at tilpasse definitionerne i lovgivningen til Istanbulkonventionens artikel 3b (konventionens artikel 3); at sikre, at politikker og foranstaltninger vedrørende forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet koordineres, og at de dækker alle de former for vold mod kvinder, der er omfattet af Istanbulkonventionen, at rollen som koordinerende organ tildeles fuldt institutionaliserede enheder med klare mandater, kompetencer og de fornødne ressourcer, og at ikkestatslige organisationer (NGO'er) inddrages i den politiske beslutningstagning (konventionens artikel 7); at stille nødvendig og bæredygtig finansiering til rådighed til politikker og foranstaltninger vedrørende alle former for vold mod kvinder og vold i hjemmet og sikre, at kvinderettighedsorganisationer råder over tilstrækkelig og bæredygtig finansiering (konventionens artikel 8); at tilpasse datakategorier til brug for retsvæsenet og de retshåndhævende myndigheder og sikre dataopdeling (konventionens artikel 11); at øge uddannelsen af alle fagfolk, der beskæftiger sig med ofre for alle former for vold mod kvinder, der er omfattet af Istanbulkonventionen, og gøre brug af kvinderettighedsorganisationers ekspertise (konventionens artikel 15); at styrke bestræbelserne på at øge antallet af krisecentre og deres kapacitet og evne til at imødekomme behovene hos kvinder, der er genstand for intersektionel diskrimination (konventionens artikel 22); at sikre effektiv efterforskning og retsforfølgning i sager om vold mod kvinder, der er omfattet af konventionen, og træffe foranstaltninger til at anspore kvindelige ofre, herunder kvinder, der risikerer at blive udsat for intersektionel diskrimination, til at anmelde vold (konventionens artikel 49 og 50); at træffe foranstaltninger til at sikre, at der foretages kønssensitive risikovurderinger i tilfælde af vold i hjemmet og andre former for vold mod kvinder, som led i en indsats, der involverer flere instanser (konventionens artikel 51); og at tage systemet med afgørelser om tilhold og øjeblikkelig bortvisning op til fornyet overvejelse og udvide det i overensstemmelse med konventionen for at sikre, at de relevante myndigheder kan træffe sådanne afgørelser øjeblikkeligt i tilfælde af overhængende fare (konventionens artikel 52). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål

inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (14) For så vidt angår Portugal omfatter udkastet til henstillinger om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre passende finansielle ressourcer til gennemførelsen af nationale strategier og handlingsplaner og bæredygtig finansiering til kvinderettighedsorganisationer (konventionens artikel 8); at sikre grund- og efteruddannelse for medlemmer af retsvæsenet i alle former for vold mod kvinder, der er omfattet af konventionen, og sikre, at alle relevante fagfolk løbende uddannes i emnet vold mod kvinder (konventionens artikel 15); at sikre, at programmer for gerningsmænd til vold i hjemmet og seksuel vold er tilstrækkeligt tilgængelige, overholder minimumsstandarder og evalueres (konventionens artikel 16); at udarbejde en koordineret reaktion blandt forskellige instanser på alle former for vold mod kvinder (konventionens artikel 18); at oprette en hjælpelinje for kvindelige ofre for forskellige former for vold, øge antallet af krisecentre for kvinder og deres kapacitet til at modtage ofre for alle former for vold mod kvinder og sikre, at der findes specialiserede støttetjenester, og at fjerne kravet til kvindelige ofre om, at de skal anmelde en forbrydelse for at få adgang til et krisecenter (konventionens artikel 22); at prioritere sikkerheden og respekten for kvindelige ofre og deres børn ved gennemførelsen af overvåget samvær (konventionens artikel 31); at sikre en hurtig og kønssensitiv reaktion fra de retshåndhævende myndigheders side i tilfælde af vold mod kvinder, herunder tilfælde af vold af digital karakter; at sikre effektiv efterforskning af sager (konventionens artikel 49 og 50); at tilpasse systemet med afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, beskyttelse og tilhold til konventionen; og at sikre, at anvendelsesområdet og varigheden af afgørelser om beskyttelse fastlægges fra sag til sag, at overvågningen af afgørelser om beskyttelse styrkes, og at overtrædelse af sådanne afgørelse gøres til genstand for sanktioner med afskrækkende virkning (konventionens artikel 52 og 53). Da disse henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (15) For så vidt angår Serbien omfatter udkastet til henstillinger om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at harmonisere definitionen af vold i hjemmet med konventionens, at sikre en effektiv gennemførelse og overvågning af den nationale strategi og tildele tilstrækkelige ressourcer til det eller de kompetente organer, der har ansvaret for at koordinere, gennemføre, overvåge og foretage uafhængige evalueringer af politikker og foranstaltninger til bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder (konventionens artikel 3 og 7); at sikre tilstrækkelige og bæredygtige finansielle ressourcer til lovgivning, politikker og foranstaltninger til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet og garantere tilstrækkelig finansiering til kvindeorganisationer, der yder specialiseret støtte til ofre (konventionens artikel 8); at sikre, at indsamlede data opdeles efter relevante faktorer, og at indsamlingen af data harmoniseres (konventionens artikel 11); at sikre regelmæssige præventive foranstaltninger til udryddelse af kønsstereotyper, fremme oplysningskampagner om alle former for vold mod kvinder, herunder af digital karakter, der er rettet mod hele samfundet (konventionens artikel 12); at sikre, at alle relevante fagfolk tilbydes systematisk grund- og efteruddannelse (konventionens artikel 15); at udvide og sikre tilstrækkelige ressourcer til programmer for gerningsmænd til vold i hjemmet og vedtage fælles standarder (konventionens artikel 16); at forbedre ofres adgang til økonomisk støtte, bolig og beskæftigelse og

sikre gratis retsmedicinske undersøgelser (konventionens artikel 20); at øge antallet af krisecentre for at kunne tilbyde alle ofre sikker indkvartering, herunder dem, der er genstand for intersektionel diskrimination (konventionens artikel 22); at sikre, at der over hele landet er centre, hvortil ofre for vold eller seksuel vold kan henvises, og som er uafhængige af, om ofret er rede til at anmelde forbrydelsen (konventionens artikel 25); at opfordre til, at alle former for vold mod kvinder anmeldes, at øge de retshåndhævende myndigheders bevidsthed om at sikre kønssensitive reaktioner, at styrke indsamlingen af bevismateriale og træffe foranstaltninger til at effektiv sagsbehandling (konventionens artikel 49 og 50); at sikre, at politifolk får undervisning i og vejledning om risikovurderinger, og inddrage alle relevante institutioner i vurderingen (konventionens artikel 51); at forbedre overvågningen og overholdelsen af umiddelbare foranstaltninger og udvidede beskyttelsesforanstaltninger, herunder ved elektronisk overvågning; at sikre konsekvens i processen og systematisk medtage børn i både umiddelbare beskyttelsesforanstaltninger og afgørelser om langsigtet beskyttelse (konventionens artikel 52 og 52); og sikre en effektiv gennemførelse af alle foranstaltninger til beskyttelse af ofre i løbet af efterforskningen og retssagen og beskytte ofre mod intimidering, repressalier og fornyet viktimering ved at opretholde deres ret til at blive behørigt informeret, når der træffes afgørelser, eller når gerningsmænd løslades eller undslipper (konventionens artikel 56). Da disse udkast til henstillinger er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.

- (16) For så vidt angår Polen omfatter udkastet til konklusioner om dets implementering af konventionen nødvendigheden af: at sikre, at konventionens bestemmelser gennemføres uden diskrimination, og at bekæmpe de mange former for diskrimination, som visse grupper af ofre udsættes for, når de søger adgang til beskyttelse og støtte (konventionens artikel 4); at udarbejde nationale, omfattende og koordinerede politikker til forebyggelse og bekæmpelse af alle de former for vold mod kvinder, der er omfattet af konventionen, styrke de interinstitutionelle samarbejds mekanismer mellem myndighederne for at sikre ofres adgang til støtte- og beskyttelsesmekanismer (konventionens artikel 7); at øge de finansielle ressourcer til forebyggelse og bekæmpelse af alle former for vold mod kvinder, yde finansiering til NGO'er og sikre deres deltagelse i gennemførelsen og overvågningen af alle relevante politikker (konventionens artikel 8); at afsætte de nødvendige menneskelige og finansielle ressourcer til koordineringsorganet for Istanbulkonventionen og sikre, at kvinderettighedsorganisationer inddrages (konventionens artikel 9 og 10); at sikre indsamlingen af opdelte data og harmonisere de relevante tjenesters dataindsamling (konventionens artikel 11); at sikre, at der kan træffes afgørelser om øjeblikkelig bortvisning, tilhold og beskyttelse for alle former for vold, der er omfattet af konventionen, og sikre, at der er sanktioner i tilfælde af overtrædelser (konventionens artikel 52 og 53); at sikre, at kvindelige asylansøgere hurtigt får adgang til asylprocedurer, at der er kønssensitive procedurer, og at princippet om nonrefoulement opretholdes (konventionens artikel 60 og 61). Da disse udkast til konklusioner er i overensstemmelse med Unionens politikker og mål inden for retligt samarbejde i straffesager, asyl og nonrefoulement og ikke giver anledning til betænkeligheder med hensyn til EU-retten, bør Unionens holdning være ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen heraf.
- (17) Irland er ikke bundet af Rådets afgørelse (EU) 2023/1076 og deltager derfor ikke i vedtagelsen af denne afgørelse.

- (18) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne afgørelse, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark –

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

Artikel 1

Den holdning, der skal indtages på Unionens vegne på det 19. møde i Komitéen af Kontraherende Parter, der er oprettet i henhold til artikel 67 i Europarådets konvention til forebyggelse og bekæmpelse af vold mod kvinder og vold i hjemmet, er ikke at gøre indsigelse mod vedtagelsen af følgende retsakter:

- (1) Henstilling om Det Forenede Kongeriges implementering af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)22prov
- (2) Henstillinger om Andorras styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)23prov
- (3) Henstillinger om Belgiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)24revprov
- (4) Henstillinger om Frankrigs styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)25prov
- (5) Henstillinger om Italiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)26prov]
- (6) Henstillinger om Nederlandenes styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)27prov
- (7) Henstillinger om Portugals styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)28prov
- (8) Henstillinger om Serbiens styrkelse af tilliden gennem støtte, beskyttelse og retfærdighed på grundlag af Istanbulkonventionen, jf. dokument IC-CP(2025)29prov samt
- (9) Konklusioner om efterlevelsen af henstillinger for så vidt angår Polen vedtaget af Komitéen af Kontraherende Parter, jf. dokument IC-CP(2025)30prov.

Artikel 2

Denne afgørelse træder i kraft på dagen for vedtagelsen.

Udfærdiget i Bruxelles, den .

På Rådets vegne

[...]

Formand